
ROBOTNICZEK (2) *sb m*

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w robotnik oraz -ek).

sg N robotniczek (1). ◇ pl A robotniczki (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (błędnie: robotniczka).

Dem. od „robotnik” ‘pracownik, też: sługa’ (2) :

W połączeniu szeregowym (1): A ośtátek ludu który był w mieście zołtał/ y zbiegi kthorzy byli vćiekli do Krolá Bábilońskie⁶⁰/ y ine półpolftwo záwiadł á przeniofl Nabuzárdan Hetman. Tylko chudzinkę á robotniczki zołtawił/ winarze/ y oracze. Leop 4.Reg 25/12.

a. O koniu (1) :

Wyrażenie: »dobry robotniczek« (1): Koń biały/ wrony/ y rydzy wízytek/ Táki bywa dobry robotniczek. SienLek 187v [idem] [SprLek ktv].

ECB